

w Srodę dnia 3. Maja Roku 1815.

OBWIESZCZENIE.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Odebrawszy Reskrypt Rady Naywyższej przez Dyrekcyą Ministerii Przychodów i Skarbu pod dnem 30. m. z. sub Nro. 763 wydany, który jest następującej osnowy:

Nro. 763. pr. Xb.

Wydział dochodów stałych.

Działo się w Warszawie dnia 30. Marca 1815 r.

RADA NAYWYŻSZA TYMCZASOWA

Xięstwa Warszawskiego

przez

Dyrygującego Ministerium Przychodów i Skarbu:

Do JWielmożnego Prefekta Departamentu Poznańskiego.

Uchwałą swą w dniu 9. Maja 1814. wydaną, postanowiła była, ażeby kwity z odstawy worków do Magazynu zyskane Kontrybuentom w racie Wrześniowej podatku podymnego przyjęte były.

Gdy jednakże ukaz Jego Imperatorskiej Mości pobor raty Wrześniowej podymnego od włościan zawiesza, a iak Radzie Naywyższej wiadomo, iż wielu Kontrybuentów przed ogłoszeniem wspomnionego ukazu, kwity wspomniane w kassach a conto raty Wrześniowej zamienili. Przeto Rada Naywyższa mając zamiar wszystkich Kontrybuentów do korzystania z łaski Jego Imperatorskiej Mości przypuścić, postanowiła pobor raty Wrześniowej stosownie do naywyższej woli ogólnie w zawieszeniu zostawić, kwity zaś z odstawy worków zyskane, późniejszy racie podymnego przyjąć rozkazać. Że jednak rata Styczniowa w większej części przeznaczona jest przez Radę Naywyższą na zakupienie siana, przeto przyjęcie quæstionis kwitów, nieprędzey aż w racie Marcowej nastąpi; o czém W. Prefekt stosowne wyda Kontrybuentom uwiadomienie.

podpisano:

v. C O L O M B.

Kruszyński.

podając do powszechney wiadomości, z wezwaniem, aby się Kontrybucni publicznych podatków, do niego zastosowali.

Poznań dnia 16. Kwietnia 1815 roku.

podpisano:

J. P O N I N S K I.

Za Sekretarza Generalnego,

J. Lekszycki.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Łubo Publiczność obwieszczeniem pod dnem 11. Stycznia r. b. iż uwiadomiona została, iż fałszywe 10 groszówki spostrzedz się dały, z tém wszystkiém widzę się powodowany powtórnie ostrzedz, iż prócz opisanych w powyższém obwieszczeniu, ieszcze inne się okazały, które od prawdziwych tak następuie, różnią się:

- 1) Liczba 0. jest nieco mniejsza od liczby 1.
- 2) Litera „groszy“ są znacznie różniące się od prawdziwych, a szczególniey, że na fałszywych litera O zupełnie okrągła, na prawdziwych zaś nieco podługowata.
- 3) Liczba 1813. nieco większa z drugiej strony.
- 4) Korona jest niższą i szerszą, niżeli na prawdziwych.
- 5) Herb nader miarko wybity, belki w szersz idące niezaydują się, belki w dłuż idące, dwiema liniami tylko oznaczone.
- 6) Głowa i krok orla nieproporcjonalne, noga i ogon oddzielne i szersze,

7) Gałęzie lauru na prawdziwych tak są ukształcone, że prawy na lewym leży, na fałszywych też to samo naśladować chciano, lecz niegrabnie.

8) Od dobrych są lekszem i o 7 assów.

Wzywam Publiczność, aby fałszerze dopuszczający się bicia, lub puszczający w cyrkulację takowe go groszówki, dochodzeni, przytrzymani, i do Władzy najbliższej byli oddani.

Poznań dnia 18. Kwietnia 1815.

podpisano:

J. P. O N I N S K I.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Podaję niniejszém Reskrypt Dyrekcyi Generalney Dóbr i Lasów Narodowych d. d. 14. m. b. sub Nro. 447 Kwietnia, który jest następującej osnowy:

Dyrekcya Generalna Dóbr i Lasów Narodowych.

Gdy wydarzaia się przypadki, że wierzyciele Skarbu Xięstwa Warszawskiego posiadający obligacye hypoteczne, wydane na pożyczkę w gotowiznie, w skutek Dekretu Krolewskiego d. d. 29. Kwietnia 1808 r. uchwałami Rady Stanu z daty 7 i 27. Maja 1808 ustanowioną, nie są w stanie obligacyów takowych w zadosyć uczynieniu uchwały Rady Naywyższej Tymczasowej Xięstwa Warszawskiego z dnia 27. Lutego r. b. złożyć w Biórze Dyrekcyi Generalney, z przyczyny stanowionej w obligach hypotecznych kaucyi, ma honor więc z decyzyi JW. Vice-Prezesa Rady Naywyższej donieść JW. Prefektowi, iż podobni wierzyciele mają składać w Biórze Dyrekcyi Generalney dezygnacye stawionych na kaucyę (z wyrażeniem czasu) obligów, przez resp. naczelne Władze, pod których zwierzchnim dozorem kaucye zostają zaświadczone, obeymujące datę, numer, ilość każdej obligacyi i wszelkie tak co do kapitałów i procentu, jako też innych okoliczności w obligacyach zawarte szczegóły, — upoważniona jest Dyrekcya Generalna przyjąć tym sposobem sobie podane obligacye za dostateczne, do obrachowania kapitału i procentu, zaspokoienie wszelako takowych, stosownie do postanowienia Rady Naywyższej z dnia 27. Lutego r. b. za złożeniem innych kaucyów tylko nastąpić będzie mogło. — Uwiadomiał Dyrekcya Generalna JW. Prefekta o powyższej Władzy naywyższej decyzyi, ma honor go wezwać, aby takową w najpierwszym wydać się mającym numerze Dziennika Departamentowego, do publiczney podać zalecić raczył wiadomości, i respect. Kassom, w których kaucye są złożone, czyli W. Dyrektorowi Skarbu Publicznego, do przesłania tychże dezygnacyi urzędowej, iak się wyżej powiedziało, stosownie wydał rozporządzenie.

w Warszawie dnia 14. Kwietnia 1815.

(podpisano)

Gliszczynski.

A. Mazaraki.

Nro. 447. z Kwietnia 15.

Do JW. Prefekta Departamentu Poznańskiego.

do powszechney wiadomości, wzywam tych, których się osnowa tegoż dotyczy, aby w czasie przed upłynieniem przedłużonego do 15. Maja r. b. terminu, potrzebne w tym przedmiocie środki przedsięwzięli.

Poznań dnia 21. Kwietnia 1815.

podpisano:

J. P. O N I N S K I.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Gdy za upoważnieniem Prześwietney Kommissyi Nadzwyczajney Potrzeb Woyska zapas słomy jarey, przeszło 600 cetnarów wynoszący, w tutejszym Magazynie rezerwowym znajdujący się, ma być przez publiczną licytacją sprzedany; do której odbycia wyznaczylem termin na dzień 5. przyszłego miesiąca Maja; wzywam przeto mających wolę do kupna tej słomy, żeby się na dopiero wymieniony dzień w Biórze tutejszego głównego Magazynu o godzinie 10tej przed południem stawili, i licyta swoje podawali.

Poznań dnia 24. Kwietnia 1815.

podpisano:

J. P. O N I N S K I.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

Z Krakowa dnia 19. Kwietnia.

Dnia 14. b. m. zaczął się przechód korpusu mocney przedniej straży, na dalsze jego przeznaczenie. Pułk piękny Białoruskich huzarów i nieporównany co do ludzi, koni i zaprzęgów artylleryi konney rotę 25tę, nayprzyjemniejszy oku sprawował widok. W dniu zaś 16tym opuścił stolicę departamentu tutejszego Dowódzca korpusu tego, J. W. Generał Porucznik artylleryi i Kawaler *Jermolow*.

Z Wiednia dnia 10. Kwietnia.

Pod tym napisem zawiera ostatnia gazeta Wrocławska następujące wiadomości:

Przybył tu przed kilkoma dniami z *Paryża* Hrabia *Monteron*, i stanął u Xięcia *Talleyranda*. Przywiózł on, między innemi, deklaracyą *Napoleona*, w której tenże przyrzeka wszystkim mocarstwom nayuroczyście, iż zmieni całkowicie swój dawniejszy sposób rządzenia, i zachowywać się będzie wedle zasad umiarkowania i pokoju, skoroby mu tylko tego dozwolić chcieli; że się rzeka wszelkiego powiększenia *Francyi* i przestanie na tém, co zakreslił traktat Paryzki, który chce uznać i potwierdzić; że prawosć swojego nowego na tron wstąpienia zasadza na dawniejszym wyborze ludu Francuzkiego i jego powszechnych dzisiejszych życzeniach i potrzebach, którym Burbonowie nieumieli odpowiedzieć; że wmieszania się jakowego w ich wewnętrzne sprawy niecierpieliby Francuzi ze strony żadnego zewnętrznego mocarstwa, i że nadzieia osadzenia na nowo Burbonów za pomocą zbroynego ramienia na tronie Francuzkim, czczeniem jest urojeniem. Te i podobne przywody niesprawia tu jednakże naymniejszego wrażenia, i nie znajdując ie nawet wartemi odpowiedzi.

Wojna zaymuje całe myśli, i uzbrwienia dzieją się z naywiększą czynnością. Wojskowe rozporządzenia i narady zatrudniają nieustannie Ministrów i Generałów. Austrjacy postępują w mocnych oddziałach naprzód, i za kilka tygodni stać mają w holowym

szyku po nad *Renem*, dokąd temi dniami ma także wyruszyć główna kwatera Polnego Marszałka Xięcia *Szwarcenberga*. Xiążę *Metternich* nalega w radzie Ministrów z szczególną dobitnością o naywiększe przyspieszanie rozporządzeń i wystawienie iak nayliczniejszych zastępów. — W innym liście z *Wiednia* ien wyrażono: „Przysłany tu od *Bonapartego* Francuz *Monteron*, znany jest iako powiernik politycy Francuzkiej; był on tu r. 1809 i 1810. Dziwią się, że go *Talleyrand* w dom swój przyjął. Także Xiążę *Metternich* rozmawiał z Panem *Monteron*; powiadaia, że czynił wnioski w imieniu wielkiego stronnictwa, które ani Burbonom, ani *Bonapartemu* niesprzysia.“

Xiążę *Eugeniusz*, którego gońca wysłanego do *Paryża* przytrzymano, miał ściągnąć na siebie podeyrzenia i z przyczyny jego odbyć się miała konferencya sprzymierzonych Monarchów. Odejechał on z Królem Bawarskim, który zaręczył za niego, i bawić będzie w *Baireuth*.

Osoby składające kancelaryę Xięcia *Talleyranda* powracają do *Francyi*.

W woyskowem Ministerium mocarstw, przeznaczony bydz ma ważny urząd dla *Barona Stein*.

Liczbę dział, które z *Wiednia* i przez *Wiedeń* wyruszyły do woyska, podają na 1100.

Dnia 21. Kwietnia

Gazeta nasza zawiera następujące wiadomości z *Włoch*:

Przez gońca, który wyjechał z głównej kwatery woyska Włoskiego dnia 14. t. m., odebraliśmy w tej chwili następującą wiadomość: Wypadało koniecznosc oswobodzić nieprzyjaciela posadę *Ferrara*, która nie była jeszcze dostatecznie postawiona w stanie obrony i naspiżowana. W tym zamiarze rozkazał General iazdy Baron *Frimond*, Marszałkowi Polnemu Porucznikowi *Mohr*, ażeby wyruszył z szanca przedmostowego *Ochiobello* ku

Avale i Casaglia, celem uderzenia na nieprzyjaciela i odparcia go.

Natarcie to nastąpiło dnia 12. t. m. z południa z wielką natarczywością przez dywizyą *Mohra*, pod czas kiedy dywizya P. M. P. Hrabiego *Neipperg*, przez uboczne poruszenie zagrażała flankę nieprzyjaciela. Nieprzyjacieli, posiłkowany, co więkaza, dywizyą *Gla Ambrosio*, został zupełnie odpartym, wszystkie oszańcowania jego zburzone, a przez jego całkowity odwrót w nocy na 13., i *Ferrara* szczęśliwie oswobodzoną.

P. M. Porucznik *Mohr* ścigał go na wszystkich stronach aż ku *Bolonii*. Pułk *Wied-Runkel* zabrał mu jedno działo i wozy amunicyjne; nieiaka liczba ieńców wpadła w nasze ręce, i strata nieprzyjaciela w zabitych i rannych była bardzo znaczna. W liczbie ostatnich znajduje się Generał *Ambrosio*.

Z naszej strony postradaliśmy 150 ludzi w zabitych i rannych, między którymi znajduje się także kilku Oficerów. Żałujemy szczególniego walecznego Maiora *Iwanowicha*, któremu kula działowa nogę urwała. Generał iazdy wychwala nader postępowanie P. M. P. *Mohr*, niemniej Generała Barona *Lauer*, którey w nieukończoney cytadelli *Ferrary* przeciw gwałtownym dwukrotnym szturmom wybornie się bronił.

Generał Hrabia *Nugent* odparł kilka nieprzyjacielskich natarciów dnia 10. i 11. pod *Pistoja*, i zabrał znowu nieprzyjacielowi czterdziestu ieńców.

Z różnych potyczek przyprowadzono dotąd 2000 poimanych Neapolitanów.

Wszystkie dotychczasowe potyczki we *Włoszech* dowodzą, że *Murat* rzec się musiał zaczepnego działania. Cofnął on się od brzegów *Padu*, na wszystkich porażony posadach. Wojsko jego wyszło z klubów karności; spokojność we *Włoszech*, którą zagrażał, zabezpieczona, a wojsko nasze gotowe do uderzenia nań lada dzień przemocą, gdy tymczasem zbiera się inny korpus

na granicy Piemontskiej, dla uważania ztamtąd południowey *Francyi*.

Z Wrocławia d. 25. Kwietnia.

Dnia wczorayszego przeszła tędy trzecia brygada dwunastej dywizyi wojska Rossyjskiego, zostaiący pod rozkazami Generała-Porucznika *Worońcowa*. Brygada ta składa się z pułków piechoty Alexapolskiego i Nowo-Ingermanlendzkiego, i 24tey kompanii lekicy artylleryi.

Z Lignicy d. 26. Kwietnia.

Tutejsza gazeta zawiera co następuje: „Ani przez *Głogowę*, ani przez *Steinau* nieprzechodziły ieszcze wojska Rossyjskie, iak o iem gazeta Wrocławska za wzorem Berlińskiej doniosła. Jeżeli takie niedokładności rozgłaszać się będą o zdarzeniach w naszych najbliższych okolicach, iakże potem zawiezać doniesieniom z odległych krajów?“

*Od granicy Szwajcarskiej
dnia 12. Kwietnia.*

Listy Genewskie — głosi gazeta Wrocławska — mówią o krwawem spotkaniu, zaszłém dnia 6. t. m. pod murami *Lugdunu*; wszyscy mieszkańcy iąc się musieli oręza. Większość mieszkańców pokazała się za Królem, a nawet wielu żołnierzy wojska szeregowego przeszło na drugą stronę. W dotychczasowych zayściach między Roalistami a Bonapartistami walczono z wielą roziażrenia, a mało pardonu. Przy *Roanne*, zachodnio od *Lugdunu*, ma stać korpus z 18,000 roalistów. Przeięto znaczne transporta pieniędzy przeznaczone do *Paryża*. Marszałek *Gouvion St. Cyr*, (któremu Monitor Paryzki kazał przybydź do *Bonapartego*) przebiegł w szacie białogłowskię przez *Lugdun* do roalistów; tylko o 2 godziny spóźniła się za nim pogoń. Wznawiaią pogłoskę, że *Massena* zastrzelony od Marsylianów, czego nawet podają dzień i godzinę, to iest: d. 25. Marca godz. 4. z południa.

Z Bruxelli d. 15. Kwietnia.

Wojska Angielskie wciąż wysiadaią na ląd

w *Ostendzie*, i po kilku dniach wypoczynku ciągną do granicy ku dalszemu przeznaczeniu. — Przeciagnęło tedy wiele hollenderskiej artylleryi i izarzy. Belgijczykowie i Holendrzy składają korpus obserwacyiny, którego główną kwateryą przeznaczoną jest do *Nivelles*; dowodzić nim będzie Jego Królewiczowska Mość Xiążę *Fryderyk*. — Przybył tu z *Wiednia* Pan *Sidney Smith*. Mówią, że jest przeznaczony do ważnej wyprawy. — Belgicko-Hollenderska milicya liczy 45 batalionów. Także studenci w *Leyden* tworzą kompanię ochotniczych strzelców. — Jego Królewiczowska Mość, Xiążę *Fryderyk*, przyjeży był w *Nivelles* z największą radością.

Dnia 20. Kwietnia.

Wellington wyiechał do woyska. Załoga nasza pociągnęła ku granicy. — *Dnia 19.* przybył *Blücher* do *Leodium*. — Zdaie się, że Francuzi nie mają iście woyska na granicy; tylko osady ich są wzmocnione.

Od Menu d. 21. Kwietnia.

Od wczoray uchylony jest we *Frankforcie* wszelki związek z *Francyą*.

Radca stanu *Gruner* przeznaczony jest na Generalnego Dyrektora policyi wszystkich woysk sprzymierzonych.

Z Düsseldorf d. 23. Kwietnia.

Wśród gromu dział postawiono wczoray z wszelką uroczystością Orła Pruskiego na znak zaięcia w posiadanie i połączenia kraju *Bergen* z Królewsko-Pruską Monarchią. Tuteysza gazeta donosi to radośnie zdarzenie z okrzykiem: *Vivat Fridericus Rex Borussiae, Dux Rheni Inferioris!* i dodatkiem: „Przym nas pod cienie twych akrzydel!” — Dziś wyszło obwieszczenie, tyczące się noszenia Pruskiej kokardy narodowej.

Z Lingen dnia 12. Kwietnia.

Ogłoszono tu następujące, od woiennego Wielkorządztwa w *Münster* wydane,

OBWIESZCZENIE.

W czasie, kiedy wszystkie prowincye tego

Wielkorządztwa wysyłają swą, pałającą chęcią walczenia i chlubną z swego Niemieckiego rodu, młodzież, dla zastonienia oyczyzny; kiedy uczucie powinności walczenia i zwyciężenia za wolność, inne przechodzi uczucia, niektóre gminy Hrabstwa *Lingen* i w obwodzie *Bevergern*, wystawiają brzydko odbiiający się obraz, naywzgardliwszej obojętności i oburzający zdrady. Podług urzędowych doniesień, wiarołomni, zebrani w bandach po 200 i 300 ludzi, pociągnęli do *Holandyi*. W gminach *Holsten* i *Dreyerwalde* sami tylko starcy pozostali, a wiele mieszkań całkiem jest opuszczonych; przełożenia, napominania i areztowania, niezapobiegły złemu. To przewierstwo tém się niegodziwszem okazuje, kiedy Hrabstwo *Lingen* od dawnego czasu należało do *Pruss*, i w tym przeciągu było uszczęśliwiane dobrodzieystwy Panującego, których zaprzec się i nacyzarowiejsza niewdzięczność niezdola. Dla skarcenia tych występstw, rozkazujemy, co następuje:

Wydani na żądanie zbiegi od władz Króla Jmci *Niderlandów*, niedostąpią zaszczytu, aby mogli wspólnie z mieszkańcami tych prowincyi należyć do tej świętej wojny; przeznaczeni są oni do służby w twierdzach, i użyci zostaną przez ciąg wojny do prac w twierdzy *Minden*. Ogłasza się niniejszém, iż rozciągniętem będzie urządzenie królewskie z dnia 22. Lutego 1812. o opuszczeniu służby woiennej, na wszystkich mieszkańców gmin *Lingen* i *Bevergern*, któreby więcej niż czwartą część kontyngensu niedostawiły; tracą oni prawo noszenia kokardy narodowej, prawo obywatelstwa i prawo nabywania tytułu posiadłości, równie iak prawo prowadzenia rzemiosła; ci jednakowoż, którzyby pozostali wierni honorowi i czynili zadosyć podług możliwości ciężarom publicznym, będą nam doniesieni i uwolnieni od powyżey oznaczoney kary. Posiadłości opuszczone całkiem od właścicieli, będą sprzedanemi ze wszystkimi ruchomemi, i nieruchomemi dobrami, a przychód ztąd oddany

do kassy prowincjonalney. Jeżeliby się żaden kupujący nie znalazł, mają one być rozrzucone i z gruntu zniszczone, a w czasie kampanii niewolno będzie budować się na nowo. Rodziny zbiegłych posiadaczy, mają być kosztem publicznym w domach pracy żywione, ich ruchomości sprzedane, a ztąd zaległe i bieżące podatki zapłacone, grunta zaś mają być zadzierzawione, a nadatek z tego złożony w kassie prowincjonalney. Względem majątku nieosiadłych, postępowanie konfiskaty przez sądy przedsięwziętem będzie. Wszystkie podatki i opłaty koronie od wspomnianych gmin, mają być bez względu wyeksekwowane.

Z obłąkanymi, którzyby do dnia 25. Kwietnia poddali się obowiązkom wojskowym, ma być, jak powyżej postąpiono, lecz wynikające ztąd skutki, albo wcale nie, albo w zmniejszonym stosunku, mają być przeciw nim zastosowane.

Królewscy Holenderscy urzędnicy wezwani będą do ogłoszenia tej ustawy.

Królewska Komisaryja rządząca, Rada krajowa i Burmistrze, są odpowiedzialni za zupełne wykonanie tego urządzenia, dla dopełnienia czego mają wezwać połowę królewskiej żandarmeryi Hrabstw *Lingen i Tecklenburg*, iako też Dowódców pospolitego ruszenia.

W Münster dnia 8. Kwietnia 1815.

Królewsko-Pruskie Wielkorządztwo między *Wezerą i Renem*.

(podpisano) *Vincke*.

Z Moguncyi d. 19. Kwietnia.

Jego Cesarzewiczowska Mość Arcy Xiążę *Karól* Austriacki przybył tu wczoray w południe wśród bicia z dział i w dzwony, i wydał niezwłocznie następujący

ROZKAZ DZIENNY.

„N. Cesarz Austriacki, za zniesieniem się z dostojnymi Sprzymierzeńcami, mianował mię Gubernatorem *Moguncyi*, i powierzył

mi obronę i bezpieczeństwo tego ważnego wału państwa Niemieckiego.

Pyszny z tego przeznaczenia i ufając szczerze szlachetney jednomysłności, łączącej ludy tytu Monarchów do jednego celu, i równym ożywiający je zapałem, śpieszyłem na to miejsce, i pierwszy rzut oka moiego stwierdził me oczekiwanie; wszędy widziałem i odbierałem z rozrzewnieniem wyraz najgorętszego przywiązania do naszej wspólnej oyczyzny, wierności dla prawych rządów, najpiękniejszej jednostajności ku zachowaniu uświęconych praw przeciw obcym zamachom. Ciągłem będzie moim staraniem, krzepić, kierować i zasiląć ten dzielny duch, z nieograniczonym poświęceniem mego własnej osoby. Nie znam żadnej predylekcji dla tego lub owego woyska; moi towarzysze broni mieć zawsze będą równe prawa do mojej przychylności; poprzysięgliśmy wszyscy służyć pod chorągwiami oyczyzny, a władcy nasi pokładają w nas swe zaufanie. Winniśmy je usprawiedliwić, a ja poczytam się za szczęśliwego, gdy los każe dzielić sławę i niebezpieczeństwa z Walecznymi, których dziś z wielkiem ukontentowaniem widziałem około mnie zgromadzonych.

Arcy Xiążę *Karól*.

Włochy dnia 10. Kwietnia.

Gazeta Medyolańska z dnia 6. zawiera odezwę Króla *Joachima* z dnia 30. z. m. w *Rimini*, której treść następująca: „Nadeszła chwila, w której spełnić się musi wielkie przeznaczenie. Powołuje was narazie opatrność, ażebyście byli ludem niepodległym. Od Alpów do ciąsniny Scylli ieden tylko rozlega się ogłos: Niepodległość Włoch. Jakim prawem mogłyby im wydrzeć obce ludy tę niepodległość, to pierwsze prawo, ten pierwszy skarb każdego ludu? na jakim fundamencie mają być pa-

właszczać sobie wasze bogactwa? Na próżno by przyrodzenie nastorczyło dla was wały Alpów? Nie! nie! Niechay zniknie z Włoskiej ziemi wszelkie obce panowanie! Niegdys panowie świata, przypłaciliście tę niebezpieczną sławę 20 wiekami pogńębienia. Dziś niechay sława waszą będzie, nie mieć żadnych panów. Każdy lud powinien się trzymać w tych obrębach, które mu przyrodzenie zakreśliło. Morza i nieprzystępne góry, tam to wasze granice! Nie myślicie nigdy o tém, ażebyście je przestąpili, lecz wypądzcie cudzoziemca, który je zgwałcił, jeżeli nie pośpieszy z nich ustąpić. 30,000 Włochów, z ziemi Neapolitańskiej, ciągną pod rozkazami swego Króla, i przysięgają, iż nespoczną przedzy, dopóki Włochy nie będą oswobodzone. Włochy innych okolic! wspieraycie ten wielki zamysł! Kto piastował oręż, niech się doń znowu bierze. Siła narodowa niechay się rozwinie w massie. Walka niech będzie stanowczą, a na długie czasy zabezpieczoną będzie pomyślność pięknej oyczyzny. Xiążęta, celujący wielkością charakteru, cieszyć się będą z waszego przedsięwzięcia; i mogłaby *Anglia* odmówić wam swego poklasku; ten wzór rządu Konstytucyjnego, ten wolny lud, który poczytuje sobie za chlubę, walczyć za niepodległość ludów i sypać swe skarby? Wzywam wszystkich mężnych, ażeby pod boki moim walczyli i t. d.

Na tę odezwę odpowiedział dobitnie W. Rządca Hrabia *Bellegarde* pod d. 5, Kwietnia.

Z Paryża dnia 18. Kwietnia.

Xiężna *Angouleme* przybyła do *Bilbao*. — Koło *Paryża* zbiera się wojsko odwodowe pod dowództwem Generała, Hrabiego *Lobau*.

Od wczoray mieszka *Bonaparte* w pałacu *Elysee*.

Xiążę *Canino* (*Lucyan Bonaparte*) mianowany jest, iak słyhać, Ministrem spraw wewnętrznych, *Carnot* Ministrem wojny, a *Merlin Douay* Ministrem Sprawiedliwości. Terazniejszemu Ministrowi wojny przeznaczają dowództwo wojska. Mianowanych także ieszcze bydź ma 12 nadzwyczajnych namiestników policyjnych w najznakomitszych miastach i portach. Generała, Hrabiego *Belliard*, przeznaczają do nadzwyczajnego poselstwa. Generał *Grouchy* mianowany jest Marszałkiem. — W *Prowancyi* zebrać się ma wojsko, które gazety Paryżkie podają na 100,000 ludzi.

Miasta, które przyjęły inne nazwiska, muszą się teraz znowu nazywać po dawnemu. — Gazety nasze zapowiadają wielki niedostatek potrzeb żywności we Włoskich Departamentach *Tagliamento* i morza *Adryatyckiego*. — Trzecim korpusem obserwacyjnym, zbierającym się pod *Mezières*, dowodzi Xiążę *Piacencyi*. — Xiążę *Angouleme* prosił, ażeby mu pozwolono wsiąść na okręt w *Marsylii*, lecz mu to odmówiono. — Nowa konstytucya, która ma bydź przełożoną ludowi na polu *Maiowem*, wydzie temi dniami w druk.

Kuryerowie Francuzcy, których wyprawiono do *Hiszpanii*, zostali także zwróceni, a depesze ich odebrał Hiszpański Generał *Areizaga*. — Wszystko tu teraz pracować musi koło broni i sprzętów wojennych. Kowale, ślosarze i inni potrzebni do tego rzemieślnicy, przybywający z prowincyów, pobierają na milę 15 centimów dróźnego i mają kwaterę wojskową.

Gazeta Kasselska zawiera następujące uwagi: „*Bonaparte* siedzi ciągle w *Paryżu*, wyrókując, urządza i musztrując swe wojska, które w ścieśnionych leżach stoją naokół stolicy. Wychwalaia jego pracowitość, i może bez pochlebstwa. Prócz tego igraszka iakobińska idzie swym trybem. *Bonaparte* ogłosił nieograniczoną wolność druku. Już wszyscy dziennikarze napełniają powietrze swemi płaszy, i wysławiają, iak *Tacyt*, powrót złotych czasów, gdzie wolno myśleć, co się podoba, i mówić, co się myśli. Już zapewniają, iż nigdy despotyzm wkradnąć się nie może, gdzie wolność druku, owa ciężka artyllerya zdania publicznego, stoi po stronie ludu. Już się rozwodzą niebotycznie nad zapowiedzianym zgromadzeniem na polu Maiowym. Cienia *Kłodowigów*, *Klotarów* i *Karolów W.* wzywane są za rękoymie nowego przymierza między *Bonapartym* a Narodem; przytaczają dowcipnie, że starzy *Merowingowie* i *Karolingowie* nigdy nie rozpoczynali wojny bez naradzenia się z ludem na polu Maiowym lub Marcowym. Uczony *Maltebrun* rozbiera rzecz z arcy historyczną gruntownością, i jest podobieństwem do prawdy, że *Capitularia regum Francorum*, i dzieie *Grzegorza Tours*, obydwu in folio, wkrótce zaczną figurować w gotowalniach gła-

dyszek *Paryskich*. W chwili, w której *Bonaparte* niepoiednał się jeszcze z sobą, czyli ma wystąpić w czerwonej czapce lub w cesarskim dyademie, czy na tarczach swych *Preto-rianów*, lub iako człowiek ludu, czy z palmą pokoju, lub z mieczem wręku, w tej to chwili, wydrąza się coraz bardziej grunt wulkaniczny, na którym stoi. Zaięty on jest teraz odrodzeniem rewolucyi, której kiedyś chęcił się pochłonieniem. Dziś zaś rewolucya go pochłonie, iak *Saturn* swego syna, i nikt się nieznaydzie, ktoby kamień zamiast dzieścica podsunął. Pewne rodzaje wywyższenia przywiązane są do pewnych okresów, i niemogą, nawet między *Francuzami*, wedle upodobania być kunsztownie wskrzeszane. Niepotrafi dziś *Bonaparte* wzniecić zapalu, który w roku 1792. zrobił *Francyę* niezwycięzoną, a nawet zwyciężką. Żaden rozumny *Francuz* niezaprzeczy różnicy między owym a obecnym czasem. Po naszej stronie stoi dzielność czerstwej siły, wzniosłe uczucie osiągniętej wolności, przekonanie sprawiedliwej sprawy, bodziec cnotliwego guiewu i przewaga sił fizycznych. Niechay będzie krwawym bój, jeżeli go *Francya* koniecznie chce toczyć; zafarbuie on tylko ziemię *Francuską*, i ostateczny jego wypadek na chwilę niebędzie wątpliwym.“ (Z. Dostiz, Austr.)

OBWIESZCZENIE.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Podatę niniejszém do wiadomości publicznej, że sól po Magazynach w Poznaniu, Międzychodzie, Skwierzynie, Wschowie i Rawiczu, przez PP. Fraenkel i Mendelsohn, w tey samey cenie, jaka w miesiącu Kwietniu miała, sprzedawana będzie w miesiącu nadchodzącym Maja. Poznań dnia 27. Kwietnia 1815.

podpisano:

J. PONINSKI.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

UWIDOMIENIE.

Śmierć nieodżałowanej pamięci JW. Michała Mycielskiego, bywzego Starosty Konińskiego, Kawalera orderów Polskich, znakomitego męża z charakteru i cnoty, który w całym biegu życia dawał niezaprzeczone dowody, nieutulonym liczną familią i przyjaciół napelnia żalem. Od kilkunastu lat podagra dręczony cierpiał nieskończenie, aż nareszcie ta przyszła w piersi, i przyspieszyła rychły zgon tego dnia 1. Maja r. b.

OBWIESZCZENIE.

Z dnia 29. na 30. Kwietnia r. b. ukradziono zastayni pod Nrem 175. na ulicy Napoleońskiej sytuowanej, dwa wałachy rosłe, jeden miał białą gwiazdę na łbie i lat 9, drugi miał tysinę na łbie, nogi przy kopytach białe, a ten miał lat ośm; obadwa zaś były gniade. Gdyby kto takowe konie gdzie przytrzymał, zgłosić się może na ratusz tutejszy, a od właściciela nadgródę przyzwolią, za powrotem wszelkich kosztów, odbierze.

Poznań dnia 2. Maja 1815.

Avis. Une Demoiselle sachant l'Allemand et le Français par principes, comme tous les ouvrages de femmes, etant encore placée en qualité d'institutrice, desire trouver une place dans ce genre pour le mois Juiller, s'il est possible en Pologne. En ce cas on peut s'adresser chez Monsieur Beyer à la ville neuve Nro. 233 à Posen. On ne se chargera que de lettres affranchies.

Posen 1815.

Doniesienie. Świeżego portretu Londyńskiego, niemniej trzciny do krzesetek w najlepszym gatunku dostać można u

Jana Gumprechta,

w rynku pod liczbą 93.

Uwiadomienie. Ignacy Müller, Patron, mieszka przy placu komedyalnym w Spaldinga domu Nro. 133.

Uwiadomienie. W Komornikach Królewskich znaydnie się znaczna ilość koniczyzny Szwajcarskiej z tego rocznego zbioru, na wiertele lub na garce za mierną cenę do przedania.

Aukcyja. Na żądanie opieki nieletnich dzieci niegdy WW. Jozefa i Jozefy z Szoldrskich małżonków Lipskich, przedawane będą w Czerniejewie w pomieszkaniu dworskim dnia 6. Maja r. b. rano o godzinie 8. więcej dającemu, za gotową w grubey srebrney monecie zapłatę, rozmaite w pięknych gatunkach koronki, bielizna, śkło, srebro, i inne mobilia; do czego ochotę kupić mających się zywia.

w Poznaniu dnia 22. Kwietnia 1815.

Do zadzierżawienia. Na mocy wyroku Trybunału Departamentu Poznańskiego, dnia 18go Kwietnia r. b. zapadłego, dobra Szmigiał z przyległościami, w Powiecie Wschowskim położone, przed delegowanym, Wnym Topolskim, Assesorem tegoż Trybunału, dnia 15. Czerwca r. b. zrana o 10tej godzinie na zamku sądowym w Poznaniu więcej dającemu w trzyletnią arendę, od Sgo Jana 1815 rachując, wypuszczone byż mają Warunki widzieć można u podpisanego Patrona na ulicy Napoleona pod Nrem 171, tudzież w kancelaryi Trybunału.

w Poznaniu dnia 25. Kwietnia 1815.

Mittelstädt.

Do zadzierżawienia. Dobra Żydowo, składające się z miasta Żydowo i wsiów Cielmowo, Jelitowo, Gembarzewo i Gembarzewko, i folwarków, z czynszami i gorzalnją, zgoła cum atinentiis, w Gnieźnieńskim Powiecie blisko Gniezna położone, wypuszczają się w trzechletnią dzierżawę 1815. z wyroku Sądowego. Wżny Hebdmann,

Assessor Trybunału, trudnić się będzie licytacją dzierzawy. Dnia 23. Czerwca r. b. na izbiestępowej Trybunału Cywilnego w Poznaniu w zamku Sądowym wypiszone będą: miasto *Żydów* z czynszami, wsią *Żydów* z folwarkiem, i hołędrami *Gembarzewo* i *Gembarzewko*; dnia 24. wieś *Cielmonów* z folwarkiem i gorzelnią; dnia 26. wieś *Jelitowo* z folwarkiem. Zapraszam Publiczność do licytowania i przyzrenia kondycyów dzierzawnych u Patrona Ogradowicza, w Poznaniu przy ulicy Szerokiej Nro. 116.

Maciej Majewski, Wózny przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Departamentu Poznańskiego, mieszkający w Poznaniu przy ulicy Rybackiej pod Nr. 141.

Zatrzymany koń. Uwiedomia się wszelką Publiczność, że koń podwodowy zatrzymany został pod czas przechodu wojsk w roku 1813. w miesiącu Listopadzie; a gdy do tego czasu nikt się nie zgłasza do tego konia, przeto się oświadcza, skoro się żaden właściciel do wspomnianego konia w czterech tygodniach niezgłosi się, to iess: do dnia 22. Maia r. b., ten zostanie sprzedany przez publiczną licytacją; rzeczony koń iest maści kary, wzrostu małego, lat ma pięć, na czele nieco ma białą gwiazdkę.

Krzywin dnia 23. Kwietnia 1815.

Burmistrz miasta Krzywinia.

Zatrzymane konie. W wsi Kawczyńie olendrach, zatrzymane zostały dnia 1. Marca r. b. trzy konie przez iednego z tamtejszych gospodarzy, iako to:

- 1) Wałach kary,
- 2) Kłacz kasztanowata,
- 3) Wałach siwy,

i lubo iuż o tym z strony Szan. Urzędu Woytowskiego Obwodu Gminnego Mikoszeskiego w numerze 22. gazety Poznańskiej doniesione zostało, iednak gdy dotąd właściciel niezgłosił się, a przepisy każą, aby przez Naczelný Urząd Powiatowy po trzy razy ogłoszenie takich wiadomości przez gazety stało się, więc uwiedomiając iessze o tém Szanowną Publiczność, wzywam, aby właściciel takowych trzech koni, celem ich odebrania, tu do Bióra mego z dowodami przyzwóiremi się zgłosił, gdyż po dniu 25. Maia r. b. konie te przez publiczną licytacją sprzedane zostaną, zebrana zaś zład kwota pieniężna po odrzuceniu kosztów, z utrzymywania onych wynikłych, do kassy Szpitalney oddaną będzie.

Kościan dnia 22. Kwietnia 1815.

Podprefekt Powiatu Kościańskiego,
Bielinski.

LISTY GONCZE.

Wydział Policyi Sądu Pokoju
Powiatu Szremskiego

uwiedomia Szanowną Publiczność, iż w borach Jarostawskich znaczne bando złodziei wysłedzone zostało, wzywa przytém wszelkie Zwierzchności a mianowicie WW. Woytów i JPP. Burmistrzów Policyi, aby drugich współników tego bando, dorąd niewysłedzonych, których opis poniżej umieszcza się, śledzić, złapanych zaś, pod mocną strażą do Sądu naszego odestać kazaly.

1) Agnieszka Kifańska rodem z Krobi, niegdy kucharka Ur. Rożnowskiego, Poddzierzawcy Ekonomii Dolskiej, wyznaie religią Katolicką, iest w ciąży, wzrostu wysokiego, włosów blondowych obciętych, twarz pociągłą białą, oczy czarne, nos długi skrzywiony, brodawkę na lewey licy, chodzi w tołubie ciemno-zielonym sukienym, lat około 30 liczy, mówi tylko po polsku.

2) Jan, którego nazwisko niewiadome, rodem z Śląska, włosy ma czarne, oczy czarne, twarz okrągłą dziubatą czarno zarastającą, nosi na sobie kurtkę granatową, pantaliony nakrapiane, bóry pasowe, kapelusz okrągły czarny; mówi po polsku i niemiecku.

3) Wawrzyniec Zdzienicki, wzrostu wysokiego, tłusty i gruby, włosy ma blondowe, twarz pociągłą żółto zarastającą; na sobie nosi spancerek granatowy, spodnie sukienne, czapkę zsiwym baranem, religią Katolicką wyznaie; mówi po polsku.

4) Salomeja, nazywająca się Rokossowska, iest wzrostu wysokiego, liczy około 24 lat, włosy ma blondowe, twarz białą pociągłą piegowatą, nos szeroki, nosi na sobie tołub granatowy; mówi tylko po polsku, ma dziecię przy piersi, w Grudniu narodzone, płci męskiej, imieniem Tomasz.

w Szremie dnia 20. Kwietnia 1815.

Prusinowski, Podsekede.

Latkowski.

List gonczy. Gdy inkułpatka Agnieszka Galińska, o kradzież obwiniona, za kaucją iuratoryczną uwolnioną zostawszy, obrała sobie mieszkanie w *Wielkiej Lubini*, i teraz podług zaświadczenia Woyta *Wielkiej Lubini*, w obranym sobie mieyscu mieszkania, nieznaiduje się, przeto za zbiegłą Agnieszka Galińską niniejszy wysłaiąc List gonczy, uprasza Sąd podpisany wszystkie resp. woyskowe i cywilne Zwierzchności, aby na zbiegłą, a niżej opisaną osobę, baczne miały oko, i w przypadku dostrzeżenia iey, onęz arestować, iłpod pewną strażą do tuteyszego domu więzienia odestać kazac raczyły.

Opis: Agnieszka Galińska, rodem z Xiąża, ma lat teraz 23, wzrostu jest dobrego, twarzy gładkiej podługowatej, nosa średniego, włosów błędkich i oczu niebieskich.

Pyzdry dnia 18. Kwietnia 1815 r.
Sąd Policyi Poprawczyj Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.
H o f f m a n n.
Nr. 846.

List gończy. W dniu 12. Listopada r. z. zbiegił z pod aresztu zabójca, Pracowity Wojciech Szelię, gospodarz z wsi Ostrowa, Powiatu Pyzdrskiego, gdy tenże przez Sąd Policyi Poprawczyj Powiatu Powidzkiego, w mieście Trzemesznie był aresztowanym. Gdy więc na schwytaniu tegoż zbiega wiele zależy, wzywają się przeto wszystkie resp. wojskowe i cywilne Zwierzchności, aby na niżej opisanego zbiega bacznie mieć kazali oko, i onegoż w przypadku dostrzeżenia aresztować i do tutejszego domu więzienia oddać kazać raczyli. — Wspomniany Wojciech Szelię lat 48. liczący, jest wzrostu małego, twarzy pociągłej chudej, z wąsami czarnemi, miał na sobie suknię granatową, spodnie płócienne, i chodził bosy.

Pyzdry dnia 11. Marca 1815.
Sąd Policyi Poprawczyj Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.
H o f f m a n n.
Nr. 505.

OBWIESZCZENIE.

Sąd Policyi Poprawczyj Obwodu Pyzdrskiego, podając do publicznej wiadomości, iż od niejakiego Józefa Zakrzewskiego, inaczey Miłkołaja Pońko, człowieka podejrzanego i włośczię, przyaresztowanego w tutejszym beru, odebrane zostały rozmaite rzeczy, do których posiadania tenże nie jest wcale podobny, wzywają więc wiadomego właściciela tychże rzeczy, żeby najszybciej w dniu 21. Czerwca r. b. do Sądu niniejszego zgłosił się, i udowodniwszy prawnie ich własność, takowe rzeczy z depozytu Sądu swego odebrał; w razie bowiem jeżeli do dnia 21. Czerwca r. b. incl. żaden właściciel do tych rzeczy niezgłosi się, stosowne środki w celu przysądzenia onychże na rzecz skarbu, i przedania ich przez publiczną licytacją, przez Sąd niniejszy przedsięwzięte będą.

Rzeczy te są następujące:

- 1) Salapa czarna z lissami, attasowa;
- 2) Półsalapie zielone z pasowym koinierzem;
- 3) Koldra pasowa watowana,

- 4) Koldra letnia perkalowa różowa,
- 5) Spodnica różowa tafelowa,
- 6) Suknia kitaykowa różowa,
- 7) Szal kitaykowy zielony,
- 8) Suknia czarna kitaykowa,
- 9) Szalek z gazy Angielskiej,
- 10) Chustka czarna iedwabna,
- 11) Suknia paliowa,
- 12) Ręcznik lniany,
- 13) Prześcieradło białe kolińskie,
- 14) Westka czerwona w kolorach,
- 15) Spodniczek walisowy,
- 16) Sukienka sycowa w kolorach,
- 17) Poszewka sycowa,
- 18) Staniczek płocienny,
- 19) Westka pikowa,
- 20) Sztuczka gazy,
- 21) Westka w paski stara,
- 22) Chustka granatowa z szlakami,
- 23) Chustka czerwona bawełnicowa,
- 24) Trzewiki zielone stare,
- 25) Pudełko z brzytwami dwiema i marmurką,
- 26) Rękawiczki białe ierchowe,
- 27) Nożycki małe stare,
- 28) Dwie poszewki płocienne w paski,
- 29) Takiegoż płotna dwa kawałki,
- 30) Dwore gitek z płotna kolińskiego,
- 31) Suknia sycowa granatowa,
- 32) Kaftaniczek dymowy Angielski,
- 33) Sukienka dymowa Angielska,
- 34) Sukienka perkalowa na białym gruncie,
- 35) Sukienka biała perkalowa,
- 36) Płotna kolińskiego białego łokci dwadzieścia trzy.
- 37) Pończoch bawełnicowych białych parcztery,
- 38) Szlafmyc bawełnicowych sztuk sześć;
- 39) Trzy łokcie perkaliku w kolorze,
- 40) Ośm łokci nankinu granatowego w paski,
- 41) Szelki nowe niepotrzebowane,
- 42) Chustka granatowa z zielonymi szlakami,
- 43) Chustki dwie czerwone bawełnicowe w iednym wzorku,
- 44) Chustka granatowa z szlakami,
- 45) Chustek sześć płociennych w granatowym kolorze,
- 46) Kiraiu łokieć zielonego,
- 47) Chustek dwie buraczkowych z szlakami,
- 48) Trzy chusteczki wikropki na białym gruncie,
- 49) Półtora łokcia sycy granatowego,
- 50) Kawalek perkalu nowego,
- 51) Dwie chustki granatowe w iednym wzorku z zielonymi szlakami,

- 52) Dwa łokcie płótna kolińskiego białego,
- 53) Switek tasiemek ordynaryjnych czarnych,
- 54) Rękaw ieden gradytorowy czarny z kawałkami atlasu,
- 55) Czapka tegoż koloru,
- 56) Łokieć kitajki zielonego,
- 57) Nici białych kolińskich motków dwa,
- 58) Kawalek z poszwy płociennej urznięty, w paski;
- 59) W pięciu papierkach różnego gatunku szpilki,
- 60) Trzy woreczki nowe dopięniędzy; robota szmuklerską;
- 61) Jedwabiu:
 - a) ieden motek granatowego,
 - b) dito. bladonóżowego,
 - c) dito. pasowego,
 - d) dito. zielonego,
 - e) dito. siarczystego,
 - f) dito. pomarańczowego;
- 62) Nici bawełnicowych ieden motek,
- 63) Kawy paloney w woreczku cztery funta,
- 64) Różnych skrawczków płociennych; sycowych, w zawinięciu białym,
- 65) Dwa łokcie płocienka zielonego w paski,
- 66) Trzy prześcieradła kolińskie białe,
- 67) Dwa funty lub masy pieprzu w woreczku,
- 68) W pudełeczku ieden dito.
- 69) Fariny w woreczku funt lub więcej,
- 70) W woreczku złotym w sztuczkach cukru białego, lodowatego, od dwóch do trzech funtów;
- 71) Serwet szruk siedm,
- 72) Jedno prześcieradło kolińskie białe,
- 73) Jedną koszulą kobiecą,
- 74) Kasakier pasowy,
- 75) Szkarpetki wełniane białe,
- 76) W woreczku grubym rozmaite skrafki,
- 77) Pięć tyżeczek srebrnych z cechą R. T. do kawy,
- 78) Dwa noże z białymi okładzinami i ieden z czarną,
- 79) Łyszka cynowa iedna stołowa i druga do kawy;
- 80) Jeden czepek z pomarańczowemi wstążeczkami,
- 81) Jeden czepek z zielonemi;
- 82) Cztery kawałki wstążek;
- 83) Switek wstążeczek chłiwitowych,
- 84) Trzy gorse perkalowe,
- 85) Jeden gors szyty i kawalek perkalu,
- 86) Dwadzieścia łokci płótna modro drukowanego nowego,
- 87) Cztery chustki na czerwonym gruncie, wszystkie w jednym wzorku nowe;
- 88) Chustka iedna granatowa z szlakami, nowa;
- 89) Druga większa dito dito.
- 90) Dwanaście łokci sycu granatowego w kwiateczki,
- 91) Pare pończoch bawełnicowych,
- 92) Połtrzecia łokcia sycu na białym gruncie;
- 93) Sztuczka wstążek granatowych;
- 94) Dwie małe kieski szmuklerską robota;
- 95) Dwa papiery szpilek,
- 96) Switek tasiemek szarych,
- 97) Dwa łokcie wstążki czerwonej,
- 98) Sztuka płótna kolińskiego łokci 23 i ćwierć,
- 99) Sztuka dito dito — 7.
- 100) Sztuczka nankinu złotego łokci 11.
- 101) Sztuka nankinu zielonego — 12.
- 102) Perkalu białego łokci półtora,
- 103) Czarny stanik kitajkowy i rękaw,
- 104) Jedna serwet stara,
- 105) Boszewka stara,
- 106) Naspa bawełnicowa w paski z pierzyny,
- 107) Naspa druga ze spodku,
- 108) Jeden tuiśzek płocienny,
- 109) Chustka granatowa nowa,
- 110) Płocienka w paski łokci cztery,
- 111) Raytuz sukienne granatowe,
- 112) Łardut granatowy sukieny,
- 113) Kurtka z sukna granatowego, z futrem białym i siwem obkładana;
- 114) Książka z białego papieru, iak się zdaie, od iedwabiu;
- 115) W paczce papierowej ziemi Angielskiej około dwóch funtów;
- 116) Pościel:
 - a) Poduszka w naspie płociennej,
 - b) dito dito sycowej,
 - c) Pierzyna w półłocie sycowej;
- 117) Pudełko okrągłe sosnowe,
- 118) Kufer olśowy w żelazo oprawny.

Pyzdry dnia 25. Kwietnia 1815.

K a u l f u s.
H o f f m a n n.

JJ. PP. Naczelnikom Departamentów, Prefektom, Dyrektorom Skarbów, Kommendantom, Warszawskim Policeymeystrowi i Prezydentom Muncypalności i Policji.

Komitet Nadzoru Policji, ustanowiony przy Naywyższej Radzie, wchodzić stopniowo w rozbiór przedmiotów istotny obowiązek onego składających, a to, aby nie tylko ochronić osobę każdego Obywatela od prześladowań wszelkiego rodzaju, lecz nadto za pomocą łagodnych środków czynności Policji nie wypierać mógł wypadki, mimochętnie niekiedy narażające człowieka na nieprzyjemności i odpowiedzialność; osądził być rzeczą potrzebną, wydać niejaki przepisy dotyczące się ienców i wszystkich w ogólności cudzoziemców, których przemieszczanie w miejscach rozmaitych tak często samą nawet litość i opiekowanie się niemi ukazywać zdaje się niekiedy w innym wcale względzie narażającym zupełnie niewinne osoby na odpowiedzialność za ich ukiywanie.

Po roztrząśnieniu zamiaru tego Komitetu Policji, przez Radę Naywyższą wydanemi zostały przepisy w załączonym tutaj z uchwały onej spisie zawarte:

Gruntując się na przepisach wspomnianych z obowiązku mego, zalecam:

1) W tworzącym się w Warszawie Wydziale Policji, przydywać ma Warszawski Policeymeyster *Świeczyn*, członkami zaś onego będą Assessor Kollegialny *de Champ* i Radca Ministerstwa Policji *Głinski*.

2) Prezydent z członkami ułożą Etat, podług którego potrzebna liczba osób do Bióra tego Wydziału, będzie przeznaczoną z officiantów należących przedtym do Ministrowstwa Policji; pensyą dla nich, oraz na potrzeby tegoż Bióra sumę, przeznaczy Rada Naywyższa (za potwierdzeniem wprzody Etatu przezemnie) a to z funduszu wskazanego dla tegoż Ministerstwa, pozostającego teraz dla niepełności osób toż Ministerstwo składać powinny.

3) Czas do odbywania posiedzeń nie przeznacza się, lecz osoby ten Wydział składające, odbywać będą swe obrady ilekroć razy tego potrzeba wskaże.

4) We wszystkich innych miastach Xięstwa Warszawskiego mają być utworzonymi podobne Wydziały, które w Departamentowych pracować będą pod Prezydencją Departamentowych, a w Powiatowych pod Okrężnych Naczelników, a gdzie ich niema, pod prezydencją Podprefektów; w pierwszych zasiadać będą Radca Departamentowy, Prefekturalny i Radca Muncypalny, a w ostatnich jeden z Radców obu Rad Powiatowych.

5) Wydziały takowe będą pod zwierzchnictwem Wydziałów Departamentowych, i we wszelkich zdarzeniach rozwiązania potrzebujących do nich w tym udawać się mają, i zdawać rachunek ze wszystkich swoich czynności; co się tycze Wydziałów Departamentowych, te mają w każdej okoliczności do mnie robić przedstawienia.

Wydziały te powinny co dwa tygodnie odbierać od Powiatowych listy wszystkich w ogólności cudzoziemców i ienców, w przeciągu czasu tego na mieszkaniu odkrytych, a mnie w takimże czasie przedstawiać będą listy ogólne.

Wydział Warszawski zatrudni się najprzód przed innemi czynnościami ułożeniem Schemy, tak listów wspomnianych, jak równie i biletów, które wydawanemi będą cudzoziemcom; oraz zrobią wzór na zaręczenia, i jakie odbieranemi będą od przyjmujących do siebie na mieszkanie lub do usług tychże cudzoziemców, i wszystkie te wzory przedstawiać pod moje zatwierdzenie, po czem będą takowe wszędzie rozestaniem.

6) Dla Wydziałów Departamentowych i Powiatowych nieprzeznacza się Etat osobny dla kancelaryów, lecz prace w nich odbywać powinni Oficjaliści, będący przy Naczelnikach Departamentowych, Prefekturach, Podprefekturach i Radach Muncypalnych.

7) Wszystkie żądania tych Wydziałów od wszystkich bez względu Władz i osób uskuteczniać mają być bezwzględnie.

8) Załączająca się tutaj uchwała Rady Naywyższej i niniejsze zalecenie mają być w Dziennikach i innym ustanowionym porządkiem ogłoszonymi powszechnie, aby nikt niewiadomością nie wymawiał się.

9) Policyjne Wydziały mają się utworzyć niezawodnie po odebraniu tego Okólnika, aby wraz, gdy wspomniane w tym punkcie wzory onym przesłanemi będą, czynność swą rozpocząć mogły.

Na Oryginalie podpisano:

General-Gubernator,

LANSKOY.

Kopia Uchwały Rady Naywyższyć Xięstwa Warszawskiego zapadłej na dniu 29. Marca (10. Kwietnia) 1815 r.

W skutek przedstawienia Komitetu Nadzoru Policyinego z dnia 14. Marca r. b. Nro. 79. względem nieprzyzwoitości i szkód, jakie tak dla kraju, iako też i w szczególności dla mieszkańców Xięstwa Warszawskiego wynikać mogą z powodu znaczney liczby cudzoziemców pozostałych w tym kraju i bez żadnego sposobu do życia, bawiących się iedynie włóczęgą i żebractwem, nadużywając ludzkości mieszkańców; poczytała ten przedmiot być nader ważnym w przedsięwzięciu iak naydzielniejszych środków, ażeby ludzie tego gatunku, którzy zamiast korzystania z łaskawości Nayjaśniejszego Imperatora Jmci w powrocie do swej oyczyzny pozostali się tutaj w niemałej liczbie, zagrażając krajowi pomnożeniem tylu włóczęgów nader niebezpiecznych. Żeby więc w całej rozciągłości osiągnąć można pożądanego celu, i odwrócić od mieszkańców mających w domach swoich podobnych cudzoziemców wszelkie nieprzyjemności, niekiedy przez nieostrożność, a niekiedy z nieuwagi, wynikać mogących; iako też, żeby i cudzoziemców uczciwych pod pozorem podejrzanych ochronić od wszelkiego prześladowania:

Rada Naywyższa uznała za nieodbitą potrzebę użyć ogólnych środków, względnie wszystkich bez wyjątku cudzoziemców w Xięstwie Warszawskim znajdujących się, i w tym celu postanawia, co następuje:

1. Ustanowić w *Warszawie* szczególny Policyiny Wydział, któryby się zajął zebraniem wiadomości tak o niewolnikach wojennych różnych narodów, iako też i w ogólności o wszystkich cudzoziemcach.

2. Wydział ten ma być ustanowionym przez JW. Generał-Gubernatora X. W. iako Naczelnika Policyi krajowej.

3. W wydziale tym powinien być koniecznie przynajmniey ieden z tuteyszego kraju obywatel, to iest: w znaczeniu Deputata.

4. Wydział ten zostawać będzie pod bezpośrednim zarządzeniem JW. Generała Gubernatora i pod Zwierzchnim Nadzorem Prezesa Komitetu Policyinego.

5. Pod nazwiskiem cudzoziemców rozumieć się mają ci wszyscy, którzy niebędąc poddani Xięstwa Warszawskiego, niemają ani w kraju tym posiadłości, ani zrodzeni w tym kraju, ani też stałego sposobu do życia.

6. Niewolników wojennych, czyli z widymatami lub też bez takowych, natychmiast przytrzymywać i odsyłać, a mianowicie tych, którzy żadnych widymowanych świadectw niemają, pod ścisłą strażą woyskową do *Warszawy* przed Generał-Gubernatora przystawiać.

7. Innych zaś cudzoziemców, niemających żadnego zaświadczenia, iesli niestawia za sobą pewnych kaucyów, także należy brać i odsyłać pod należytym dozorem do *Warszawy* Generalowi Gubernatorowi.

8. Kautorowie czyli zaręczyciele powinni być ludzie mający w tym kraju nieruchomy majątek, albowiem w przypadku ucieczki którego z osob tych, za któremi stawili kaucyą, podlegają ci oprócz osobistej odpowiedzialności przed przyzwoitym Sądem, nadto ieszcze karze pieniężney, oznaczoney w summie 10,000 Zł. pol., przeto powinni być w stanie wniesienia takowej summy; albowiem w przeciwnym razie Urzędnicy, którzyby przyjęli kaucye niniejszemu urządzeniu nieodpowiadające, usunięci będą od swych urzędowań i pod Sąd kryminalny oddani.

9. Każdy, mający u siebie podobnych niewolników albo innych cudzoziemców za domowych nauczycieli w służbie lub w jakimkolwiek bądź innym znaczeniu, lub też tylko na pomieszkaniu, powinien pod karą Zł. pol. 1000 osobistej odpowiedzialności przed Sądem za nieposłuszeństwo Rządowi, natychmiast donieść o nich przyzwoitej władzy miejscowej.

10. Po miastach Prezydenci i Burmistrze, po Powiatach Podprefekci, po gminach Wóyci, a nakoniec bez wyjątku wszyscy Urzędnicy wydziału wiejskiej i miejskiej Policyi, iesli się okażą być mniej dbałymi w wykonaniu niniejszego urządzenia względem niewolników wojennych i innych cudzoziemców, nietylko oddaleni będą od swych obowiązków, ale nadto opłaca wyżej oznaczoną karę pieniężną i za niedopełnienie rozkazów Rządowych, oddani będą pod Sąd.

11. Oficyaliści pogranicznych Komor i przykomorków przy wieździe do kraju tego i wyieździe z niego osób, iak nayscisleyszą zwracać mają uwagę, czyli przejeżdżający dostateczne mają świadectwa, bezpaszportnych zaś przytrzymywać i pod woyskową strażą odsyłać są obowiązani do naybliższych Kommend wojennych, lub Władz Policyinych; Oficyaliści ci albowiem w przypadku uchybienia ze swej strony wykryć się z czasem mogącego, ulegną karze punktem 10tym przepisanej.

12. Urzędnicy Rossyjscy i Kommendanci, gdzie takowi znaydować się mogą, szczególnie w tym względzie, co się dotyczy niewolników wojennych i innych cudzoziemców, w każdym razie działać powinni wspólnie z Urzędnikami krajowymi.

13. W razie, gdyby po dostrzeżeniu przez ten wydział Policyiny, ktokolwiek z tuteyszych Obywateli, lub też z Urzędników, okazał się być przestępnym niniejszemu urządzeniu, natenczas JW. Generał-Gubernator okoliczność tę przedstawi Komitetowi Wyższego Nadzoru Policyinego do decyzji, który następnie przedstawi swoją opinię Radzie Naywyższej.

Rozciągłość działań tego nowo utworzonego wydziału Policyinego i inne w tym przedmiocie przepisy i szczegóły, Rada Naywyższa zostawia wydać się mającemu określeniu przez JW. Generała Gubernatora i Prezesa Komitetu Nadzoru Policyinego, których o niniejszym swym postanowieniu zawiadamia, tudzież komunikuje go w tymże czasie wszystkim Dyrekcjom Ministerstw tak dla wiadomości, iako też celem wykonania ze swej strony tych szczegółów, które ich wydziału dotyczyć się mogą.